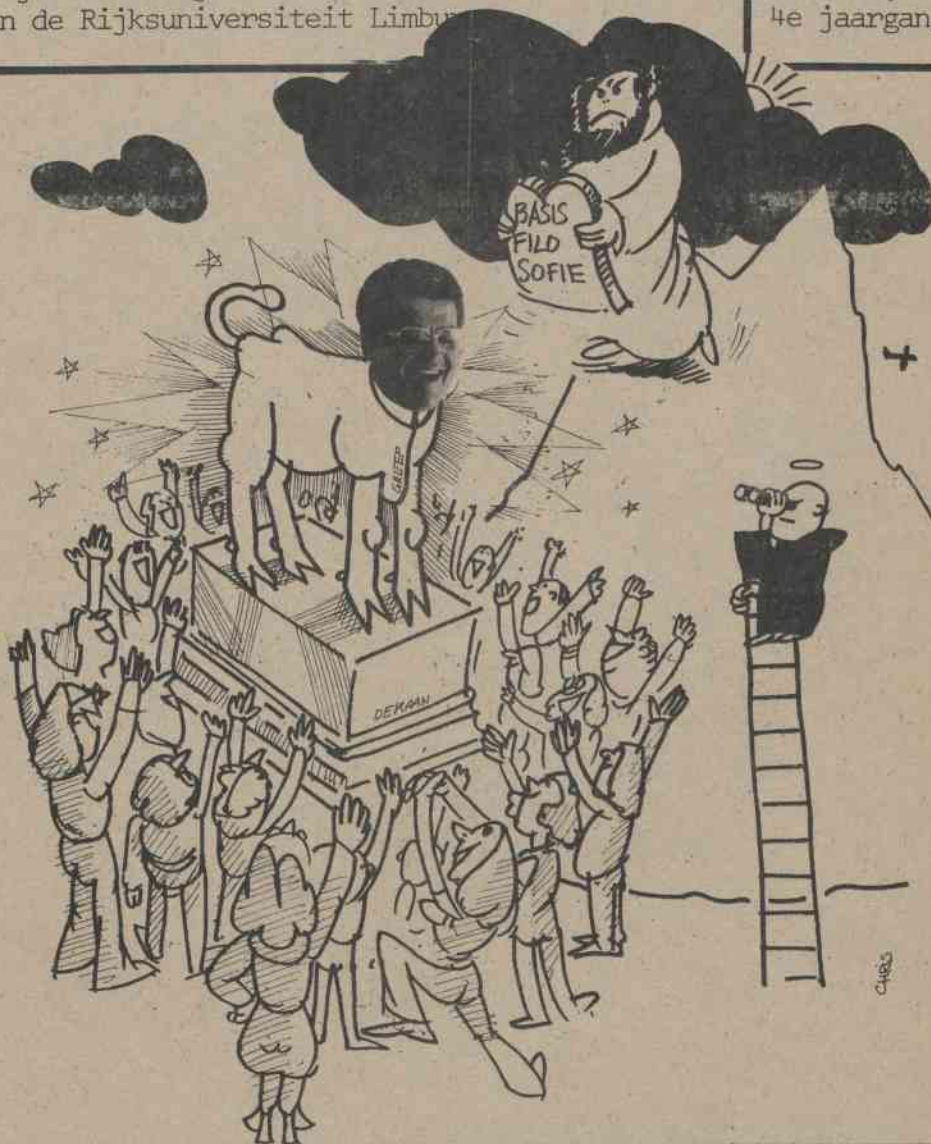

MAFFIUS

MAFFIUS, maandelijks verschijnend informatie- en opiniebulletin van de Rijksuniversiteit Limburg

Maffius, nr. 2
4e jaargang, februari 1978.

<u>Inhoudsopgave:</u>	<u>pag.</u>	<u>Officiële informatie</u>	
Wat een basisfilosofie wel en niet kan zijn	1	Publicaties, voordrachten, congressen	12
Indrukken van een Acupunctuur congres	4	Studenten in de gezondheidszorg	14
Is er plaats voor moeders aan onze universiteit ?	7	Parkeerterrein Hoofdgebouw	17
Nieuw redaktielid stelt zich voor	8	Lid bestuur Vijverdal	21
Amnesty International, twee jaar werkzaam in Maastricht	9	WieWatWaar	22
Het bruine theater	10	Kokogruis	23
Van binnen uit	11	Sport	24
		Volksdansen	25

redactieleden Maffius

Kees Schröer
Hans Hagen
Puck Muller
Wim Hermens
Marijke Niemann
Jan Muytjens
Jaap Zuidweg
Henny Peltenburg
Inge Dauphin
Joep Offermans

Vijverdal
Biomedisch Centrum
Hoofdgebouw
Student
Redaktiesekretaresse
Adviseur

Eindredactie: Jan Muytjens.

Redactieadres:
Inge Dauphin, Vijverdal
Vijverdalseweg 1
043-841777 tst. 2173

Druk, reprografie RL

AV-groep/K00 Lay-out, illustraties
en drukwerk voorbereiden.

” van de redactie

Met ingang van dit nummer zal Maffius verschijnen in het grijs van kringlooppapier.

kringlooppapier is milieuvriendelijk:

- het beperkt het grondstoffenverbruik (vooral minder hout, maar ook minder water en energie)
- het beperkt de afvalproduktie en derhalve de milieuvervuiling (minder oud papier als afval)

Nu algemeen wordt aangenomen, dat bedreigingen van het milieu niet zonder gevolgen zijn voor de gezondheid, lijkt het ons dat aan het huisorgaan van de RL (en - als straks de stichting Maffius daar is - ook een beetje het uithangbord van de RL) zoiets merkbaar moet zijn.

Tenslotte doen wij een beroep op allen, die in enigerlei vorm drukwerk (laten) verzorgen om zoveel mogelijk kringlooppapier te gebruiken (blokboeken, circulaire's, nota's etc.). Druk gezond!

” Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, foto copie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de redactie. ”

WAT EEN BASISFILOSOFIE WEL EN NIET KAN ZIJN

(is de basisfilosofie een filosofie van en voor "de basis"?)

In een onlangs te Wolfheze gehouden inleiding onderscheidde de filosoof Prof. van Melsen twee betekenissen van het woord filosofie: Ten eerste wijsbegeerte en ten tweede een begrip in niet-wijsgerige zin, waarmee aangeduid wordt "dat aan bepaalde activiteiten iets ten grondslag ligt waarover van te voren is nagedacht". Het gebruik van de term filosofie verwijst derhalve naar "grondslagen en beginselen, die men zich bewust is".

In wijsgerige zin houdt het begrip filosofie in, dat men iets beschouwt "in het totaal van de werkelijkheid".

De konklusie van Van Melsen is, dat beide benaderingen niet los van elkaar staan. In het konkrete geval waar hij over sprak - het begrip management-filosofie - betekent dat gebruik van het woord filosofie dan, dat men bij de realisering van zijn eigen doeleinden zich evenzeer door algemene doeleinden laat leiden: "Wanneer men ernst maakt met de term management-filosofie, dan is het betrekken van fundamentele menselijke doelstellingen in het management de konsekwentie daarvan", aldus Van Melsen.

Het bovenstaande lijkt me van nut bij de discussie rond de basisfilosofie van de RL. Het betekent namelijk, dat de RL bij de formulering van grondslagen en beginselen in een basisfilosofie moet trachten uit te stijgen boven de typische doeleinden van de eigen instelling, of zelfs van de gezondheidszorg.

Anders gezegd: de basisfilosofie (het geheel van geformuleerde grondslagen en doelstellingen) moet tevens zijn een filosofie van en voor "de basis" (het moet beantwoorden aan de fundamentele - het fundament staat aan de basis - menselijke doelstellingen en derhalve de gehele maatschappij dienen).

Tot zover blijft het vaag en abstrakt en kunnen we (daarom?) zeggen, dat de bestaande tekst uit 1972 min of meer aan het gestelde voldoet. Zo wordt in het stuk gesproken over een universiteit die "een bijdrage dient te leveren tot het bevorderen van het individuele en kollektieve welzijn".

Nu is het - bijvoorbeeld in de politiek - een goed gebruik dat de meest uiteenlopende partijpolitieke richtingen dezelfde algemene principes aanhangen. Een rechtvaardige inkomensverdeling, een optimale gezondheidszorg, of een goed openbaar vervoer, zijn ieders wens, maar de konkretisering geeft pas de problemen.

Iets dergelijks gelat bij de basisfilosofie. Bij de reacties op het Facultair Ontwikkelings Plan bleek dat onder meer, doordat men bij de vergelijking van het plan met de basisfilosofie tot zulke tegenstrijdige opvattingen kwam.

De wijze waarop in de basisfilosofie e.e.a. wordt uitgewerkt leidt dan ook tot een groot aantal onbeantwoorde vraagtekens met betrekking tot bijvoorbeeld de volgende begrippen:

- nadelen van een vakontwikkeling
- optimaal onderwijs
- inpassing in de regio
- optimalisering van de structuur van de gezondheidszorg
- een goede attitude
- voldoende aandacht voor andere richtingen binnen de gezondheidszorg
- bijdragen tot de ontwikkeling van deze zorg
- interdisciplinaire benadering
- etc.

Het lijkt erop, dat bij het schrijven van de basisfilosofie - naast het aangeven van een algemeen beginsel - het accent heeft gelegen op het aangeven van de probleemgebieden, maar dat het aangeven van de richting waarin daarvoor oplossingen moeten worden gezocht te weinig is gebeurd.

Met andere woorden: een uitwerking van grondslagen en beginselen voortkomend uit een doordenking van wat men als fundamentele menselijke doelstellingen wil aanmerken heeft niet voldoende plaatsgevonden. Verhelderend is hier de in één van de t.g.v. de dies ingezonden - schaarse - reacties vermelde zin: "Het kardinale probleem is ons inziens dat in de basisfilosofie zowel het accent gelegd wordt op een optimalisering van de gezondheidszorg en dat ook gesteld wordt, dat de doelstellingen aan die gezondheidszorg zelf ontleend moeten worden " (Jaap Berkhout en Martin Vos).

Eerste noodzaak bij een herbezinning op de basisfilosofie is dus een nadere uitwerking van de doelstelling. Wat betekent het "het individuele en kollektieve welzijn" te bevorderen?

En welke uitwerking moet daar dan aan gegeven worden?

Wat zullen de toetsstenen zijn voor het universitaire en facultaire beleid, bijvoorbeeld t.a.v. het academisch ziekenhuis, de relaties met de regio (overheden, instellingen en organisaties, patienten, etc.), het beleid m.b.t. studenten en personeel?

Gesteld nu dat het mogelijk is de gewenste fundamentele doelstellingen te formuleren en ook de konkrete uitwerking daarvan te bereiken, dan resteert nog een ander probleem: de verwezenlijking in de dagelijkse praktijk.

Neem de stelling van Jos Gerards: "de aanstelling van personeel vindt in principe alleen dan plaats als vaststaat dat de sollicitant kennis heeft genomen van de basisfilosofie en bereid is te werken in een instelling die de basisfilosofie als richtlijn hanteert". Betekent dat een ondertekening van een universitaire beginselverklaring à la de Vrije Universiteit met alle problemen van dien? Immers in een gedemocratiseerde universiteit is dan het konflikt ingebouwd. Iets dergelijks lijkt daarom uitgesloten.

Is niettemin één of andere vorm van toetsing aan of instemming met de basisfilosofie bij de aanstelling van personeel geregeld, dan is natuurlijk nog geen waterdicht systeem opgebouwd. Verschillende interpretaties van de sollicitant en het gewicht dat hij aan zijn "handtekening" t.o.v. andere motieven hecht gooien roet in het eten. Bovendien kunnen mening en gedrag sterk onderling afwijken.

Op een kongres in Tilburg in januari 1977 zei Brotherston, dat hem uit ervaring was gebleken, dat voor het (latere) gedrag van de studenten (straks artsen) niet bepalend is wat "their teachers say but what they do".

Aldus is het denkbaar dat de welvaarts-staat, die de gemiddelde docent voert ondanks instemming met de basisfilosofie de komst van een voor de basis optimalere gezondheidszorg vertraagt.

Het bovenstaande overwegende kom ik tot de volgende stellingen:

1. De basisfilosofie moet tevens zijn een filosofie van en voor de "basis" in die zin, dat bij de formulering van algemene grondslagen de fundamentele menselijke doelstellingen moeten worden betrokken.
2. Deze algemene grondslagen moeten worden uitgewerkt op zodanige wijze, dat concrete criteria ontstaan voor de relevante probleemgebieden.
3. Een sluitende formele toetsing aan deze grondslagen en criteria is niet te realiseren. Informeel moeten zij bij sollicitaties wél een rol spelen. Dat zal alleen al daarom het geval zijn, omdat zij bij de formulering van echt concrete criteria selektief werken zullen.
4. Mijn konklusie is nu, dat niet gestreefd kan worden naar een basisfilosofie, die de universitaire bevolking regeert, maar dat de basisfilosofie de - steeds veranderende - uitdrukking moet zijn van zoveel mogelijk gekonkretiseerde fundamentele uitgangspunten die leven bij de leden van de - steeds wisselende - universitaire populatie.

Hans Hagen

acupunctuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuuur !

"Studenten", sprak de man, "moet je onvoorwaardelijk accepteren"
 Hij kon niet nalaten de volzin te toetsen in zijn algemene vorm
 "Mensen moet je onvoorwaardelijk accepteren"
 Hij dacht aan zichzelf.
 Heren, leed is er nog in volle maten.

JJ

ACUPUNCTUUR CONGRES

Met 25 Hollanders, acupuncteurs en geïnteresseerden, was ik op het 5e wereldcongres voor acupunctuur dat van 22 t/m 25 oct. in Tokyo werd gehouden. Het onderwerp van dit congres wordt vanuit de westerse wetenschappelijke geneeskunde als een randverschijnsel beschouwd. Over iets wat op of over de grens van het aandachtsveld ligt kunnen slechts wazige of vertekende beelden bestaan. Dit is jammer, want aan de vraagkant van de gezondheidszorg krijgt de alternatieve geneeskunde, waaronder de acupunctuur steeds meer aandacht.

Terecht verwacht men van de deskundigen, zeker uit het progressieve Maastricht, een standpunt dat op enige kennis van zaken berust.

Zolang hier nog niet in onderwijs en onderzoek systematisch gewerkt wordt aan het opbouwen en vergroten van deze kennis proberen enkele geïnteresseerde wetenschappelijke medewerkers en studenten elke gelegenheid aan te grijpen om de "niet-universitaire" geneeskunde binnen de universiteit te halen.

Dit congres, waar ook de "Science Council of Japan" en "The Japanese Association of Medical Sciences" acte de présence gaven, biedt zo'n gelegenheid.

In de geneeskunde van het verre Oosten (China, Korea of Sri Lanka bestrijden elkaar de prioriteit) is ver voor onze jaartelling het gebruik ontstaan om door prikkeling van scherp omschreven huidgebieden ziekte en gezondheid te beïnvloeden.

Hiertoe werd prikken met een naald (acus = naald, punctura = prik), vingerdruk, massage en lokale warmte, door verbranden van het gedroogde kruid "artemisia vulgaris" toegepast. Dit laatste wordt moxabranden (Engels: moxibustion) genoemd. De praktijk van acupunctuur en moxabranden maakte deel uit van een meer omvattend geneeskundig systeem, bestaande uit

dieet- en leefregels, adem- en bewegingstechniek (vergelijk Yoga) en kruideneeskunde. Dit geheel droeg alle kenmerken die ook de geneeskunde in ons werelddeel voor de opkomst van de natuurwetenschappen bezat: een bescheiden invloed van de empirie en een sterke verwevenheid met de heersende religieus-filosofische opvattingen over de mens en zijn plaats in de kosmos.

In de acupunctuur zoals die thans beoefend wordt zijn twee richtingen te onderscheiden. De ene, de z.g. klassieke acupunctuur, wil zoveel mogelijk uitgaan van de oorspronkelijke bronnen. Zij hanteert voor diagnostiek en behandeling de voorwetenschappelijke opvattingen over Yang en Yin (hemel-aarde, buiten-binnen, warm-koud, activiteit-rust, man-vrouw, licht-donker, etc.) over de vijf elementen (vuur, aarde, metaal, water en hout) die in relatie tot bepaalde organen staan, en over de levensenergie (Chi) die door een stelsel van kanalen, de acupunctuurmeridianen, in een 24-uurs kringloop door het lichaam stroomt e.d. Volgens deze beschouwing zijn acupunctuurpunten de strategische plaatsen van waaruit deze energiestroom geremd of bevorderd, geseedeerd of getoniseerd, kan worden.

Hierdoor kan ziekte, dat synoniem aan een gestoord energetisch evenwicht wordt geacht, voorkomen of genezen worden.

De andere richting, de moderne acupunctuur, distantieert zich in wisselende mate van deze primitief-magisch aandoende opvattingen. Zij gaat weliswaar uit van de, in de klassieke acupunctuur gestandaardiseerde punt-localisaties, maar tracht door klinisch onderzoek nieuwe acupunctuurpunten en prikkeltechnieken op het spoor te komen.

Uitgaande van de moderne pathologie - dus niet van de klassieke oosterse ziekteleer - en gebruik makend van alle wetenschappelijke mogelijkheden die ons

thans ter beschikking staan probeert zij de klinische effecten te evalueren en het werkingsmechanisme te ontraadselen in termen van de hedendaagse geneeskunde. De overgeleverde opvattingen uit de klassieke acupunctuur worden soms als werkhypothese bij een onderzoek-opzet gebruikt, maar voorlopig verder beschouwd als curiositeit, vergelijkbaar met de ideeën die bij ons de geneeskunst van de middeleeuwen beheersten.

Behalve de objectieve aantoonbaarheid van acupunctuurpunten, - door hun afwijkende fysische eigenschappen t.o.v. de omringende huid - en enige gegevens over acupunctuureffecten bij pijnbestrijding en beïnvloeding van bloedchemie heeft deze moderne richting nog niet veel onomstreden verklaringen en resultaten naar voren kunnen brengen.

Een groot deel van de acupunctuur-beoefenaars bevindt zich in een spanningsveld

tussen deze twee richtingen.

Er is aan de ene kant de aantrekkingskracht van de klassieke acupunctuur. Deze berust op zijn eerbiedwaardige ouderdom, op zijn holistische visie m.b.t. mens en kosmos en op zijn totaal andere benadering van ziekte en gezondheid. Dit laatste speciaal voor de velen die zich kritisch zijn gaan opstellen tegenover allerlei aspecten van de westerse cultuur en geneeskunde.

Aan de andere kant is er de aantrekkingskracht van de modern georiënteerde acupunctuur die een nieuwe dimensie vormt voor allerlei experimenten die het vooruitzicht bieden om het heersende paradigma in de geneeskunde uit te breiden met nieuwe concepten.

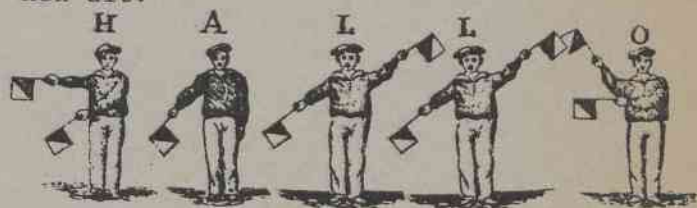
Dezelfde motieven hebben een keerzijde die terughoudendheid of afstoting kan teweeg brengen. Enerzijds het "wezensvreemde" in de primitief-magisch aandoende denkwereld van de klassieke acupunctuur. Anderzijds de weerbarstigheid van een nuchtere zelfgenoegzame westerse wetenschap met zijn maatschappelijke belangen, die slechts schoorvoetend aandacht en werktuigen ter beschikking stelt om de acupunctuur te exploreren. Ongeveer 1400 deelnemers uit meer dan 20 landen bezochten dit congres.

Rusland en de beide China's ontbraken - waarschijnlijk om politieke redenen - helaas. Er werden, verdeeld over drie zalen, 130 voordrachten gehouden.

De Japanners namen er 70 voor hun rekening. De voertaal was dan ook Japans met simultaan vertaling in Engels en

Frans. De overige sprekers kwamen uit Korea (17), U.S.A. (14), Frankrijk (10), Roemenië (4), Sri Lanka (3), Tsecho-Slowakije, Engeland, W.Duitsland (2), Argentinië, België, Finland, Italië, Nigeria en Oostenrijk elk 1.

Door taal en organisatieproblemen gevoegd bij de bovengenoemde verschillen in benadering verliepen de discussies moeizaam. De discipline waarmee de Japanners aan het boven- en ondergrondse verkeer in Tokyo deelnamen was bij de sprekers meestal ver te zoeken. Daardoor ontstonden er soms opstoppingen in het congresprogramma en ook wel hiaten als er sprekers niet kwamen opdagen. In dit laatste euvel blonken vooral de Koreanen uit.

Acupunctuur is een vorm van geneeskunde waarin het persoonlijk contact en het praktische element een belangrijke rol speelt. Daarom waren enkele work-shops waarin voor een beperkt aantal deelnemers demonstraties gegeven werden het nuttigste onderdeel van het congres.

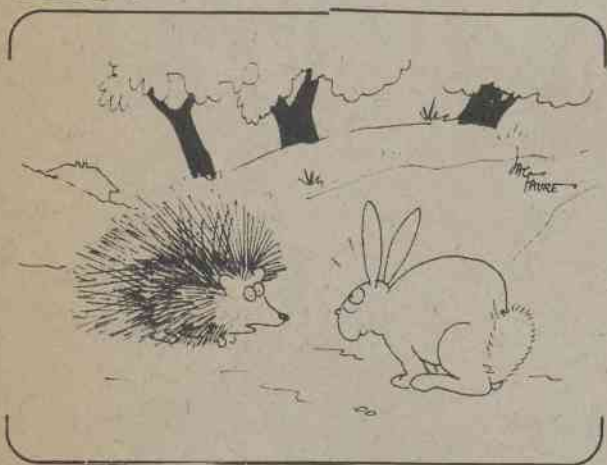
Het is onmogelijk in kort bestek een overzicht te geven van de belangrijkste nieuwe ontwikkelingen die op dit congres naar voren kwamen. Een uitzondering wil ik maken voor een aantal interessante onderzoekresultaten die een nieuw licht werpen op de analgetische werking van acupunctuur.

Met behulp van radioactief gelabelde opiaten zijn (in het paleospinothalamie en spinoreticulaire deel van het limbische systeem) opiumreceptoren gelocaliseerd. Deze kunnen behalve door van buiten toegevoerde opiaten ook bezet worden door endogene (= binnen het zenuwstelsel geproduceerde) agonisten, genaamd endorfines of enkephalinen. Naloxone, een reeds langer bekende opium-antagonist (tegengif) doet de pijnstillende werking teniet door verdringing van opiaten of endogene morfine-achtige stoffen. Ditzelfde doet naloxone bij door electro-stimulatie of acupunctuur opgewekte pijnstilling. Het vertraagde effect bij acupunctuur-hypalgesie (= acupunctuurverdooving voor chirurgische ingrepen): pijnstilling pas na 15-30 minuten na het begin van de acupunctuur prikkeling en aanhouden van het effect tot uren na de behandeling

wees al op een humoraal werkingsmechanisme. Dit was ook al door dierproeven met gekruiste circulatie waarschijnlijk gemaakt, evenals door injectie met hersenvloeistof van onder acupunctuurhypalgesie gebrachte dieren. Het lijkt er dus op dat de kloof tussen acupunctuur en natuurwetenschappelijke geneeskunde binnen het terrein van de humorale neuro-fysiologie overbrugd kan worden.

Toch lijkt het er ook op dat vele artsen die zich al jarenlang met acupunctuur bezig houden weinig belangstelling hebben voor deze experimentele research.

Zij voelen zich even gelukkig met de acupunctuur als vele westerse artsen met hun aspirine en valium, over het werkingsmechanisme bekommeren ze zich niet zo. Het is interessant eens na te gaan in welke richting de belangstelling gaat van degenen die zich op dit congres met een voordracht presenteerden.

Zeur toch niet over die proefkonijnen die wegliepen van dat acupunctuurcongres..... Zie je niet dat ik gewoon een Kgel ben?

Vrij naar een Cartoon in Neue Post für die Frau 7-11-1977.

Er waren 22 voordrachten die gingen over de methode van behandelen en de technische hulpmiddelen daarbij. 7 daarvan waren klassiek geïntereerd.

17 gingen over diagnostische methoden, hulpmiddelen en toepassingen, hiervan waren er 14 klassiek geïntereerd. Bij de 33 voordrachten die alleen behandelingsresultaten naar voren brachten was er niet één waarin overwegend aandacht voor het traditionele oosterse denken over ziekte tot uiting kwam.

21 voordrachten gaven beschouwingen over diverse onderwerpen die met acupunctuur verband houden: historie, organisatie en omvang in diverse landen e.d.

Hiervan waren er 9 neutraal beschrijvend, 10 verdedigden klassieke inzichten (soms nogal polariserend) en 2 waren modern wetenschappelijk geïntereerd.

25 voordrachten gingen over het werkingsmechanisme naar aanleiding van experimentele research en/of literatuurstudie. Slechts drie daarvan besteedden duidelijk aandacht aan de klassieke opvattingen.

Naast 2 voordrachten over nomenclatuur en 1 over onderwijs die neutraal waren blijven er nog 9 over waarvan ik het onderwerp niet heb kunnen achterhalen.

Uit deze getallen zijn enkele kenmerkende zaken over acupunctuur af te leiden.

Als het om behandelingsresultaten gaat, zoekt men om de sceptici te overtuigen aansluiting bij het gebruikelijke westerse ziektemodel.

Als het om diagnostiek gaat blijkt men meer en anders te willen zien dan de westerse geneeskunde leert. Dan komt de polsdiagnostiek, de energiecirculatie met zijn volle en lege meridianen, het Yin-Yang evenwicht, de alarmpunten e.d. aan de orde, het meest kenmerkende van de acupunctuur, waarmee bladzijden te vullen zouden zijn.

Als het om behandelingsmethoden gaat begint men (voor meer dan 60%) te flirten met nieuwe technische mogelijkheden: de laserstraal, allerlei vormen van elektrische prikkeling, ultrageluid e.d. Het werkingsmechanisme volgens de traditionele opvattingen ligt al eeuwenlang vast.

De klassiek geïntereerden hoeven er niet meer over te praten. Degenen die er wel over denken en onderzoeken horen per definitie tot de moderne richting. Bij de 21 voordrachten tenslotte die niet zijn in te delen bij diagnostiek, behandeling, resultaten en werkingsmechanisme komen de echte harde dogmatici naar voren. Zij belijden soms zeer polemisch, in algemene beschouwingen, ongehinderd door praktische overwegingen een geloof. Het was soms erg interessant maar had niets met wetenschap te maken. Over twee jaar als het congres in Parijs gehouden wordt zullen ze er nog net zo over denken, maar hun aantal zal hopelijk verminderd zijn.

Piet Kerkhofs

Is er plaats voor moeders aan onze universiteit ?

In zijn toespraak bij gelegenheid van de opening van dit academisch jaar heeft Hans Philipsen een tipje opgelicht van de "sluier" die de zich gelijkberechtigend noemende moderne westerse samenleving over de vrouw blijft werpen.

De vrouwen worden in hun ontplooiing meestal vergast op het moederschap, huishoudsterschap of als ze een voet over de drempel mogen zetten liggen daar de lagere functies met minder beloning (materieel en immaterieel) en ontplooiingsmogelijkheden.

Terecht heeft Hans Philipsen gesteld, dat de bestuurlijke instanties de plicht hebben aan deze ongelijkheid tussen mannen en vrouwen meer aandacht te besteden.

Dit zou aangepakt kunnen worden door bijvoorbeeld studiefaciliteiten te bieden voor personeelsleden, waarvoor een regeling in de maak is.

De vraag is, of dit voor vrouwen met kinderen, die buitenshuis een beroep willen uitoefenen, enige zoden aan de dijk zet. Voor zover ze al in staat zijn een betrekking aan deze instelling te kunnen aanvaarden. Deze categorie vrouwen ziet zich als gevolg van de dubbele belasting vaak gedwongen af te zien van een beroepsleven, omdat:

- er geen geschikte opvangmogelijkheden zijn voor haar kinderen;
- voor zover ze ruimte ziet voor beroepsarbeid zich gedwongen voelt om aangepaste -meestal kortere- arbeidstijden te eisen;
- de werkgelegenheid voor vrouwen in Maastricht er slecht voor staat. In december 1977 stonden in Maastricht 1382 vrouwen als werkloos geregistreerd, tegenover een openstaande vraag naar 88 vrouwen.

Kan de universiteit iets voor deze groep doen?

Jazeker. De universiteit zou een zo soepel mogelijk beleid kunnen voeren m.b.t. part-time arbeid.

Daarnaast zou aan deze universiteit initiatieven ontplooid kunnen worden om een crèche-voorziening te treffen voor kinderen van pakweg $\frac{1}{2}$ tot 12 jaar. Een o.i. niet onwenselijke aanvulling op het bij ARAR (Artikel 76) geregelde zoogrecht voor moeders met zgn. borstkinderen.

Een dergelijke voorziening zou kunnen gelden voor:

- kinderen van bij de RL werkende moeders;
- kinderen van bij de RL werkende vaders, zodat echtgenotes waar dan ook de kans krijgen te werken of te studeren;
- kinderen van aan de RL studerende moeders en vaders, aangezien het systeem van onderwijs-groepen hen voor problemen stelt t.a.v. de opvang van hun kinderen.

Aldus zou de RL een concrete bijdrage kunnen leveren, hoe bescheiden dan ook, aan de emancipatie van de vrouw. Hierdoor kan ze een betrekking en/of studie aanvaarden of aanhouden.

De concrete uitvoering zou b.v. kunnen geschieden door een eigen crèche (d.i. ruimte, personeel) van de universiteit, waarvan medewerkers en studenten gratis gebruik kunnen maken. Eventueel zou het personeel van Annadal, als toekomstig Academisch Ziekenhuis, daar ook gebruik van kunnen maken.

Een initiatief op korte termijn vanuit de bestuurlijke instanties en/of Dienst PZSB zou toe te juichen zijn.

Daarnaast lijkt het raadzaam om met de bouw van de Universiteit en het Academisch Ziekenhuis op Randwijck alvast rekening te houden met een ruimtelijke voorziening voor dit doel.

Moeders en vaders (ook aanstaande), die belang hebben bij een crèche-voorziening, worden verzocht contact op te nemen met:

Rita Hartjesveld
cap.groep medische sociologie
841777, toestel 2270

Jan Duijzers stelt zich voor:

Jan Duijzers, 20 jaar, tweede jaars student, geboren te Breda en vanaf heden redactielid van Maffius.

Veel over mezelf is er eigenlijk niet te vertellen, behalve dat ik na een middelbareschoolopleiding hier op de RL ben terechtgekomen, waar ik me met het vergaren van kennis bezig tracht te houden. Vanuit die positie dacht ik toch wel dat ik me met het redactielidmaatschap van Maffius mag verenigen. Goed, rest mij nog de wens en hoop uit te spreken dat ik hoop voor het lezersbestand van Maffius een aandeel in hun leesplezier zal kunnen vormen. Alhoewel ik dit zeker niet altijd kan garanderen, zal ik het toch wel altijd proberen.

Amnesty International - 2 jaar werkzaam in Maastricht

Op dit moment zitten zeker 500.000 mensen in gevangenissen of kampen omdat zij zich hebben uitgesproken tegen bepaalde toestanden in hun land, omdat zij iets geloven of gezegd hebben wat de machthebbers niet zinde. In meer dan 100 staten werden mensen om deze redenen gevangen gezet. In vele landen worden deze gevangenen systematisch gemarteld. In vele landen verdwijnen mensen na hun arrestatie spoorloos ....., overleden aan martelingen.

Amnesty International zet zich in voor de vrijheid van meningsuiting voor iedereen, waar ook ter wereld, ongeacht geloof, huidskleur of politieke overtuiging. In 16 jaar is Amnesty International uitgegroeid tot een organisatie van zo'n 100.000 leden in 78 landen. In 30 landen werken bijna 1700 groepen vrijwilligers voor de de door hen geadopteerde "politieke gevangenen". De richtlijnen voor hun werk zijn vastgelegd in 5,9,18 en 19 van de "Universele Verklaring van de Rechten van de Mens", die vrijheid van gedachten, geweten en religie en het hebben en uitdragen van een mening garanderen en die het folteren van mensen verbieden.

Eén van die 1700 groepen is werkzaam in Maastricht. De leden ervan vertegenwoordigen alle mogelijke leeftijden en diverse lagen van de bevolking. Ze werken op verschillende manieren, in verschillende taakgroepen:

- De "adoptiegroep" schrijft regeringen aan om de vrijlating van de drie door hen geadopteerde gevangenen te

bepaleiten en zo nodig financieel te steunen.

- De "schrijfgroep" schrijft maandelijks brieven naar autoriteiten ten behoeve van gevangenen die bijzondere aandacht vragen, bijvoorbeeld omdat ze ziek zijn.
- De "urgent-actiongroep" stuurt brieven en telegrammen als een gearresteerde verdwenen is: de ervaring leert dat gevangenen vooral direct na hun arrestatie gemarteld worden en daar soms aan bezwijken.
- De "informatiegroep" tracht mensen hier in Maastricht bewust te maken van en zich te laten uitspreken tegen schendingen van mensenrechten.

Ook U kunt Amnesty International steunen, op vele manieren. U kunt donateur-lid worden van Amnesty International en/of de groep in Maastricht.

U kunt zich opgeven om incidenteel te schrijven, bijvoorbeeld als een kollega van U gearresteerd is, of om af en toe handtekeningen te verzamelen onder petitie's.

U kunt ons uit hoofde van Uw beroep en kundigheden helpen bij het samenstellen van een kerkdienst over Amnesty, het (leren) lesgeven op scholen, het maken van posters, dia's of films voor bepaalde acties, bij het verspreiden of etaleren van informatie-materiaal, bij het opstellen van publikaties of bij het geven van juridische of medische adviezen.

En U kunt lid worden van één van de taakgroepen in Maastricht en met ons werken aan de vrijlating van politieke gevangenen of aan het bekend maken van het werk van Amnesty International

onder de mensen.

Als U belt of schrijft naar het onderstaande adres, geven wij U graag alle informatie.

Coördinatie Amnesty International
Maastricht
George le Doun
Langstraat 32
Schimmert
Tel. 04404-1591.

Woensdagavond 1 maart a.s. wordt er een open informatie-avond over Amnesty International gehouden. Tijdens deze avond is er voor de aanwezigen gelegenheid om brieven te schrijven t.b.v. gevangenen. Aanvang: 20.00 uur.
Plaats: Vrijthof 26, Maastricht.

HET BRUINE THEATER

- Ziet naar een open atelier uit -

Wat is een open atelier?

Enkele jaren geleden kregen twee mensen het idee dat in de stad Maastricht met al zijn eethuizen, schouwburg, musea en nog veel meer evenementen en gebeurtenissen geen mogelijkheid was voor mensen die vonden dat ze wel eens deel wilden nemen aan het theatergebeuren.

Een voorbeeld: als iemand vond dat het leuk was om potten te bakken bij inspirerende jazz-muziek, dan was die mogelijkheid er niet.

Rond de mensen die dit idee tot uitvoering wilden brengen, vormde zich al gauw een groep, die enthousiast aan de slag ging.

Het resultaat in de daaropvolgende 2 jaar was het brengen van doorlopende programma's waarin een veelheid van evenementen werd aangeboden. B.v.: film - toneel - poëzie - jazz - ballet - folk music - pop music - enz. enz. (onze eigen Gerard Majoor heeft volgens één van die programma's smartlappen ten gehore gebracht).

De programma's begonnen veelal vroeg in de middag en duurden tot laat in de avond en de toegangsprijs voor alle voorstellingen was f 2,50. Een zeer laag bedrag dus. Als lokatie werd gebruik gemaakt van o.a. "De Kleine Comedie", het Staargebouw en de kulturele kroeg "Brussels Lof".

Een groot probleem is altijd geweest de publikatie over de gebeurtenissen in en rond het bruine theater. De lokale dagbladen gaven eigenlijk weinig nieuws over het bruine theater. Men moest het dus

hebben van de mond-tot-mond reclame. Eigenlijk moesten de mensen persoonlijk attent gemaakt worden op hetgeen er stond te gebeuren. Men meende dat dit probleem direkt het gevolg was van het feit dat er nog steeds geen lokatie was met vast adres waar men binnen kon lopen; kortom: het open atelier.

Daar het moeilijk is om als een

willekeurige groep mensen aan ruimte te komen in de binnenstad, is het Bruine Theater onlangs opgegaan in de stichting "Het Bruine Atelier".

Hopelijk komt er binnenkort het open atelier, waar geholpen kan worden als je graag iets in het theater wil doen en niet goed weet hoe je het allemaal aan zal pakken.

Ik hoop dat er veel mensen gebruik zullen maken van de mogelijkheden van het open atelier - Iets voor het Universiteitskoor of een cabaretgroep misschien?

Zodra het adres van het open atelier bekend is, zal dit vermeld worden in de Maffius adreslijst van evenementen en gebeurtenissen. Tot die tijd kunnen alle inlichtingen verstrekt worden door: Arno Lipsch (telefoonnummer op de lijst).

Puck Muller

van binnen uit

Professor Scheer (VVD-lid, oud-kandidaat staatsecretaris voor Volksgezondheid)

De redactie van Maffius heeft mij verzocht uiteen te zetten waarom ik mij niet bereid heb getoond het staatssecretarisschap voor Volksgezondheid te aanvaarden, maar verbonden wilde blijven aan deze instelling.

Een aantal overwegingen speelden een rol:

1. Als overtuigd liberaal in hart en nieren vind ik dat met name op het gebied van de gezondheidszorg de overheid een overmatige bemoeienis heeft met het doen en laten van de individuele burger. Waarom zou ik mij als individuele burger met de overheid bemoeien ten koste van mijn gezin, mijn praktijk en mijn inkomen?
2. De overmatige bemoeienis van bovenaf neem ik ook rondom mij heen waar in deze faculteit. Ik zie voor mij als liberaal lid van de universitaire gemeenschap als taak de overstructurering van onderwijs- onderzoeks- en gezondheidszorgactiviteiten van de universitaire medewerkers aan te pakken. Hoe kan in een dergelijk systeem als matrixorganisatie het individuele talent tot zijn recht komen?
Trouwens ook voor studenten geldt, dat hun individuele ontplooiing ernstig belemmerd wordt door het totalitair mini-stelsel van onderwijsgroepen.
3. Met name op het gebied van onderwijs ligt er nog een enorme opgave. Afgezien van de onderwijsgroepen en de overprogrammering d.m.v. blokboeken door planningsgroepen, ligt er hier een experiment dat ook liberalen aan moet spreken. Immers in velerlei opzichten is de student vrij om te doen en te laten naar hém goeddunkt. We zien gelukkig ook dat de studenten zich steeds minder laten sturen door de groep of door het blokboek.
4. Last but not least: de ontwikkeling van mijn vakgebied, de nosologische heekunde, is hier nog nauwelijks ontwikkeld -dat geldt trouwens voor heel Nederland-. Bovendien heeft men hier heel wat aan structuur opgebouwd, maar om enige inbreng vanuit de nosologisch heekunde op gebied van onderwijs of onderzoek is ons nooit gevraagd. Blijkbaar moet men tot de 'de kleine klub' behoren, die stevig in het facultair machtscentrum zit. Voor medewerkers die een uitgebreide gezondheidszorgpraktijk ernaast hebben is het uiterst moeilijk om enige invloed te verwerven in de gang van zaken hier. Daaraan wil ik in de komende tijd graag iets doen.

officiële informatie

Publicaties, voordrachten en congressen.

In de vorige Maffius werd in deze rubriek een foutieve opgave gedaan over een bezoek van enkele medewerkers van de Faculteit der Geneeskunde aan het Nederlands Astma centrum in Davos. Het bezoek waarvan sprake was werd afgelegd door J.Diederiks van de capaciteitsgroep Medische Sociologie, R.Lulofs van de capaciteitsgroep Medische Psychologie en F.Verstappen van de capaciteitsgroep Fysiologie.

Bij het bericht over het bezoek van J.H. Hagen aan een cursus over "De medische technologie en haar planning" in Wepion, België werd ten onrechte niet vermeld dat Prof.L.Groot daar een inleiding heeft gehouden onder de titel "Economische evaluatie van de medische technologie".

Volgens de gegevens die de Dienst Voorlichting ter beschikking staan zijn er in december en januari door leden van de universitaire gemeenschap geen publicaties verricht, noch voordrachten gehouden of congressen bezocht.

Gegevens voor de rubriek "Publicaties, Voordrachten en Congressen" kunnen ter opname in de volgende Maffius worden toegezonden aan de secretaresse van de Dienst Voorlichting.

J.O.

Studentenreizen naar België

Door het Ministerie van O & W is erop geattendeerd, dat het Ministerie in het kader van het Nederlands-Belgisch Cultureel Verdrag in 1978 in beperkte mate en onder bepaalde voorwaarden zal kunnen bijdragen in de kosten, verbonden aan korte studiereizen naar België die zullen plaats vinden onder leiding van hoogleraren. Per deelnemer worden bedragen beschikbaar gesteld van fl. 25,-- voor één dag tot -geleidelijk opklimmend- fl. 55,-- voor vijf dagen. Aanvragen moeten tenminste zes weken voor de reis wordt ondernomen door het College van Bestuur bij het Ministerie worden ingediend.

Universitaire Bestuursstructuur

De Commissie voor de Bestuurshervorming (Commissie Polak) maakt individuele personen en universitaire groeperingen er opmerkzaam op, dat zij zich met voorstellen en suggesties tot de commissie kunnen wenden. Deze kan daarmee dan rekening houden bij het opstellen van haar evaluatie-rapport.

Het adres van de Commissie van de Bestuurshervorming is:
Burgemeester van Karnebeeklaan 19 's Gravenhage.

Ziekenomroep

Op 18 februari 1978 wordt in het Auditorium van het ziekenhuis in Sittard een symposium gehouden over het werk van Limburgse zieken- en bejaardenomroepen. Bij dit symposium zal worden gesproken door Prof.Dr.J.Bremer van de RL, Mr.E.Schüttenhelm, oud-voorzitter NOS en L. van Ginkel, medewerker van de NCRV. Nadere informatie is te verkrijgen bij E.Sabèl, Planetenhof 145, Maastricht.

Cursussen

Op 9 en 10 februari wordt door de Faculteit der Geneeskunde van de Rijksuniversiteit Leiden een cursus georganiseerd onder de titel "Ontwikkelingen in de Geneeskunde in relatie tot ziekenhuizen". Nadere informatie kan worden gevraagd bij de Dienst Voorlichting.

The British Council organiseert van 13-25 augustus in Glasgow een cursus over "Biomechanica of the Human Body with Reference to Orthopaedic Implants, Prostheses and Orthoses". Nadere informatie: "Dienst Voorlichting".

Alliance Française

Bij de Dienst Voorlichting zijn ter inzage gegevens over cursussen, conferenties, examens etc., georganiseerd door de Alliance Française te Parijs.

CAVO

De Commissie Analyse Voortgezet Onderwijs heeft een brochure gepubliceerd over "Aansluiting tussen lager en voortgezet onderwijs". Ter inzage bij de Dienst Voorlichting.

Veiligheid

Op 11 en 12 oktober 1978 wordt in de Aula van de T.H. Delft een symposium gehouden onder de titel: "Universitair Onderwijs en Onderzoek in Veiligheid".

Prospectus kan opgevraagd worden bij de Dienst Voorlichting.

Het Wetenschappelijke boek

Bij de Dienst Voorlichting berusten gegevens over een symposium op 25 februari a.s. en een tentoonstelling van 22 tot en met 26 februari over "Het Wetenschappelijk Boek", georganiseerd door het Limburgs Universitair Centrum, de Economische Hogeschool Limburg en het Postuniversitair Centrum Limburg te Hasselt.

J.O.

Studenten in de Gezondheidszorg

Het onderwijsprogramma voor het vijfde en zesde jaar.

In november van verleden jaar heeft de Raad van de Faculteit een aantal besluiten genomen over de indeling en vormgeving in hoofdlijnen van het vijfde en zesde studiejaar.

Naar verwacht mag worden zullen in de raadsvergaderingen van de komende maand de laatste definitieve details hiervan worden vastgelegd.

De twee laatste jaren van de opleiding tot basisarts, zullen in totaal 20 maanden onderwijs omvatten. In incidentele gevallen kan dit uitlopen tot 22 maanden.

Deze tijd wordt als volgt verdeeld:

- 6 maanden praktisch medisch onderwijs in de kliniek;
- 3 maanden praktisch medisch onderwijs in de huisartspraktijk;
- 6 à 7 maanden keuze-onderwijs;
- 5 à 6 maanden afsluiting.

Prof. Brouwer werd door de Raad aangewezen als coördinator voor de huisartsstage, Prof. Lemmens als coördinator voor de klinische stage en Dr. Reerink als coördinator van de afsluitende periode.

Praktisch medisch onderwijs in de kliniek

De stage die iedere student gedurende een half jaar zal volgen, zal patiëntgericht en probleemgericht zijn. Elders was (en is) het veelal gebruikelijk dat co-assistenten gedurende een bepaalde tijd meewerken in de verschillende afdelingen van het ziekenhuis. Vanuit de visie die men in Maastricht op het medisch

onderwijs heeft ontwikkeld leek een andere werkwijze wenselijk. De studenten van de RL zullen gedurende hun stage de twee grote klinische afdelingen, te weten de interne geneeskunde en de heelkunde als thuisbasis krijgen. Van daaruit zullen zij in de gelegenheid worden gesteld patiënten van het moment af dat deze in de kliniek arriveren te volgen in hun gang door het ziekenhuis. Zo kunnen zij inzicht krijgen in de manier, waarop de verschillende specialismen achtereenvolgens bij het proces van patiëntenbehandeling zijn betrokken.

Deze werkwijze, die vrij sterk afwijkt van de klassieke co-assistent-schappen, stelt bijzondere eisen aan degenen die de studenten tijdens hun stage zullen begeleiden. Daarbij dient gedacht te worden aan de begeleiders in het ziekenhuis, maar ook aan een aantal capaciteits-groepen van de Faculteit.

Op grond van dergelijke overwegingen heeft de Raad ervoor gekozen in het eerste jaar, dat dergelijk praktisch medisch onderwijs: de kliniek gegeven wordt slechts van twee ziekenhuizen in de regio gebruik te maken t.w. het ziekenhuis St. Annadal en het De Wever-ziekenhuis. Met beide ziekenhuizen is op het ogenblik het overleg lopende, om te bezien of zij tot het bieden van de gevraagde diensten in staat zijn. Het ligt in de bedoeling in de toekomst ook andere ziekenhuizen in de regio bij het praktisch medisch onderwijs te betrekken. Nu al zullen deze actief meewerken in het keuze-onderwijs voor het vijfde en zesde jaar.

Praktisch medisch onderwijs in de huisartspraktijk

In de drie maanden dat zij bij een huisarts stage lopen, zullen de studenten kennis nemen van en inzicht krijgen in de klachten, problemen en vragen die regelmatig aan huisartsen worden voorgelegd en in de achtergronden daarvan. Ook zullen ze inzicht moeten krijgen in de manier waarop patiënten doorgaans hun klachten bij de dokter naar voren brengen. Ze zullen de vaardigheid moeten aanleren, die klachten, problemen en vragen te benaderen op een manier die is afgestemd op de situatie van de huisarts. Ze zullen moeten leren van het patiëntenprobleem en van de wijze waarop de arts daarmee omgaat verslag op te maken. Tenslotte moeten ze datgene leren wat voor de hulpverlening door de huisarts vereist is.

Iedere student krijgt een huisarts toegewezen als huisartsopleider. Deze geeft de student toegang tot zijn praktijk en stelt zich als opleider en gesprekspartner beschikbaar. De student wordt in de gelegenheid gesteld het spreekuur bij te wonen, van sommige patiënten (die daarvoor naar het oordeel van de arts in aanmerking komen) de relevante gegevens op te nemen (anamnestisch gesprek), hen te onderzoeken en patiënten thuis te bezoeken. De studenten zijn halve dagen in de huisartspraktijk. De rest van de tijd zullen ze, op grond van de in de praktijk opgedane ervaring, besteden aan verdere studie.

Behalve de huisarts-opleider zal ook een medewerker van de faculteit als stage-begeleider optreden. Er zullen ongeveer 40 huisartsopleiders nodig zijn. De faculteit zal hun een goede voorbereiding op hun rol moeten bieden.

Keuze - onderwijs

Evenals in de voorafgaande jaren zal ook in het vijfde en zesde jaar ruim tijd worden uitgetrokken voor keuze-onderwijs. De ervaring tot nu toe heeft uitgewezen dat de studenten ook voor het keuze-onderwijs vaak terugvallen op de kliniek. Ook in het vijfde en zesde jaar zal die mogelijkheid bestaan. Daarbij wordt met name gedacht aan de mogelijkheid, de studenten kennis te laten maken met kleinere vakgebieden en specialismen. Het laat zich aanzien dat ook in de toekomst hiertoe een niet onaanzienlijk beroep zal worden gedaan op de ziekenhuizen in de regio.

Nog openstaande vragen

Op dit moment kan nog weinig gezegd worden over de vormgeving van de laatste maanden van de studie, de evaluatie-periode. De inhoud daarvan zal mede afhangen van de ervaringen die de studenten in de voorafgaande tijd zullen hebben opgedaan.

De mogelijkheid wordt nog onderzocht in het vijfde en zesde jaar verplichte stages op te nemen op psycho-medisch gebied en op het gebied van de sociale geneeskunde.

J.O.

Parkeerterrein Hoofdgebouw

Binnen afzienbare tijd zal gestart worden met de aanleg van een parkeerterrein naast het Hoofdgebouw. Daartoe zal het momenteel beschikbare terrein worden uitgebreid en voorzien van bestrating, beplanting en verlichting.

De ingang wordt gemarkeerd door een slagboom. Slechts bezitters van een magneetkaart zullen de slagboom in beweging kunnen zetten om zich toegang te verschaffen tot het terrein.

Het terrein

Tot het Jezuïetenklooster, dat op 13 december 1973 werd gekocht, behoorde een kerk die gebouwd werd omstreeks 1880. Die kerk werd in 1966 door de Jezuïeten buiten gebruik gesteld. Achtereenvolgens heeft het gebouw dienst gedaan als magazijn voor de Technische Unie en als archief voor het Cultuur Historisch Centrum.

Vanaf medio 1975 stond het gebouw leeg. Uit een onderzoek bleek dat er geen verantwoorde bestemming meer te vinden was voor de kerk. Het werd bovendien niet langer verantwoord geacht om voor hoge kosten dit gebouw, dat geen historische of architectonische waarde had, zonder doel in stand te houden. Het besluit om het gebouw te slopen werd in 1976 uitgevoerd. Op die manier kwam er plaats vrij voor het creëren van de parkeerruimte, zoals die momenteel in gebruik is.

Het parkeerterrein, dat binnenkort aangelegd gaat worden omvat het huidige terrein en een gedeelte van de tuin dat het minst waardevol blijkt te zijn, n.l. de strook van de benedentuin waar destijds een tennisbaantje heeft gelegen.

Uitvoerige en langdurige besprekingen met de gemeente Maastricht (Stadsontwikkeling, afdeling Verkeer, Welzijnstoezicht en Monumentencommissie) en met het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen hebben geleid tot een plan dat de instemming heeft van alle belanghebbenden.

Het plan

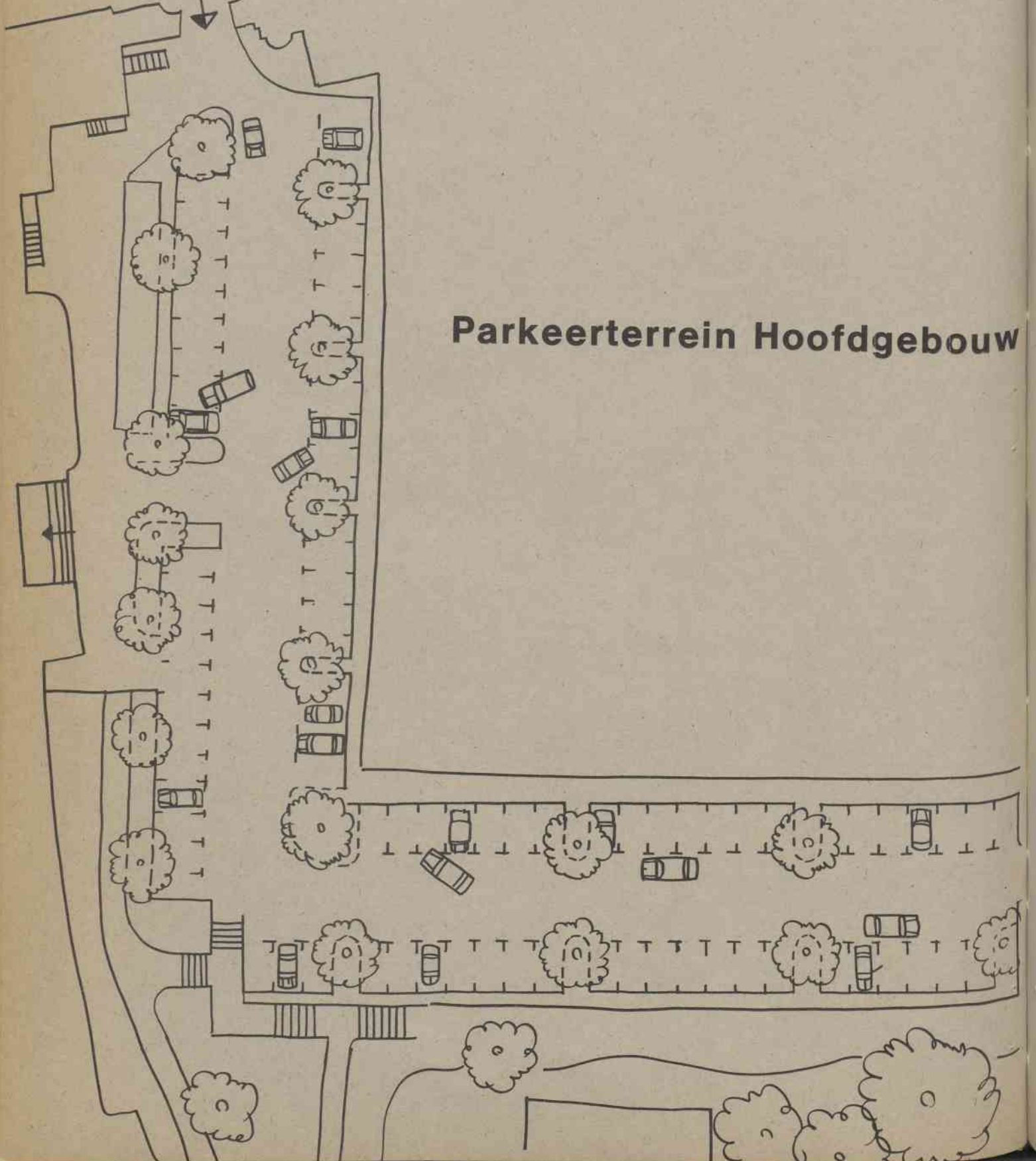
De hoofdopzet van het nieuwe parkeerterrein is een L-vorm (het huidige terrein en een gedeelte van de tuin).

In- en uitrit van het terrein blijft de monumentale poort tussen Hoofdgebouw en Poortgebouw. Bij de ingang wordt een slagboom geplaatst die door in- en uitgaande bestuurders bediend kan worden d.m.v. een magneetkaart. Het plan voorziet in een bestrating van betonklinkers. De keermuren worden uitgevoerd in beton en bekleed met baksteen. Momenteel is ook een gedetailleerd plan in bewerking voor de beplanting van het terrein. Ook in donkere tijden zal men zonder moeite kunnen parkeren omdat een aantal lantaarns voor voldoende lichtpunten in de duisternis zullen zorgen.

Het beheer van het terrein zal worden uitgevoerd door de Dienst Civiele Zaken.

TONGERSE STRAAT

Parkeerterrein Hoofdgebouw

Parkeerprobleem niet opgelost

Door de aanleg van het nieuwe terrein zal het parkeerprobleem in de omgeving van het Hoofdgebouw niet opgelost zijn. De RL krijgt 52 van de in totaal 87 plaatsen ter beschikking. De verdeling van het aantal plaatsen tussen RL en Rijkswaterstaat is geschied op basis van de sleutel 2/3 voor RL en 1/3 voor RWS. Dat is dezelfde verdeelsleutel die destijds is gehanteerd bij de verdeling van het vloeroppervlak van het Jezuïetenklooster. Naast de 9 plaatsen die gereserveerd worden voor dienstauto's en bezoekers, komen er op deze manier 26 plaatsen ter beschikking van RWS.

De verdeling van de 52 plaatsen

Door het CvB is aan de Dienst Civiele Zaken opgedragen een voorstel in te dienen voor de toewijzing van het aantal beschikbare plaatsen. Verwacht mag worden dat de vraag om in aanmerking te komen voor een plaats, het aanbod ruimschoots zal overtreffen. Als dat zo blijkt te zijn zullen criteria worden opgesteld volgens welke een verdeling kan plaatsvinden.

Fietsenstalling

Op het parkeerterrein zal ook een overdekte fietsenstalling gebouwd worden. Deze stalling zal dienen ter vervanging van de bestaande stalling in het sousterrain, waaraan t.z.t. een andere bestemming zal worden gegeven. De stalling biedt plaats aan 63 fietsen, ook bromfietsen zijn welkom. Bestuurders van tweewielers hoeven geen magneetkaart te hanteren. Ze kunnen de slagboom links laten liggen en bij de ingang rechts aanhouden.

Werk in uitvoering

Tijdens de gehele periode (ca. 4 maanden) van de uitvoering zal het parkeren naast het Hoofdgebouw onmogelijk en verboden zijn. Het tijdstip waarop begonnen zal worden met de uitvoering zal nog bekend worden gemaakt. Daarnaast zijn er ook nog mededelingen te verwachten omtrent de toewijzing van plaatsen.

T.B.

Lid bestuur Vijverdal

Binnenkort dient in het bestuur van het Psycho-medisch Streekcentrum Vijverdal een nieuw lid te worden benoemd. Het College van Bestuur heeft besloten, dat dit nieuwe lid dient te komen uit de kring van universitaire medewerkers.

Dit nieuwe bestuurslid zal niet als bestuurlijk vertegenwoordiger van de Rijksuniversiteit Limburg in het bestuur van Vijverdal zitting hebben, maar slechts à titre personnel.

Binnen de Rijksuniversiteit Limburg zal de kandidaat voor het bestuur van Vijverdal worden gekozen door de Universiteitsraad. Er wordt naar gestreefd om deze verkiezing op 16 februari aanstaande te doen plaatsvinden.

Het College van Bestuur en het Presidium van de Universiteitsraad zijn van mening, dat een kandidaat voor het bestuur van Vijverdal bij voorkeur iemand moet zijn, die niet uit hoofde van zijn of haar werk al nauwe contacten met Vijverdal onderhoudt.

Degenen, die belangstelling hebben voor deze functie, dan wel zij die aandacht willen vestigen op mogelijke kandidaten, worden verzocht zich in verbinding te stellen met de Vertrouwenskommissie van de Universiteitsraad. De réakties zullen uiteraard met de nodige vertrouwelijkheid en zorgvuldigheid worden behandeld.

De griffier van de Universiteitsraad is ambtshalve belast met het secretariaat van de Vertrouwenskommissie; bij hem kunnen nadere inlichtingen worden verkregen. (H, kr. 211, tst. 111/122.).

KOMMISSIE ONDERWIJS EN WETENSCHAP UNIVERSITEITSRAAD.

De Kommissie voor de Organisatie en de Koördinatie van het Onderwijs en de Wetenschapsbeoefening van de Universiteitsraad zoekt contact met leden van de universitaire gemeenschap, die in deze kommissie zitting willen nemen.

De kommissie houdt zich bezig met zaken van onderwijs en onderzoek, voor zover de Universiteitsraad op deze gebieden bevoegdheden heeft.

Daaronder vallen onder meer het adviseren over zaken van onderwijs en onderzoek die in de Academische Raad aan de orde komen, zaken van onderwijs en onderzoek in het ontwikkelingsplan, verlening van ere-doktoraten, vestiging van bijzondere leerstoelen etc.

Daarnaast heeft de kommissie een belangrijke taak bij het vaststellen van het ontwikkelingsplan van de Algemene Faculteit, en de verdere uitbouw van deze faculteit.

Volgens art. 7 van de tweede Algemene Maatregel van Bestuur voor de Rijksuniversiteit Limburg dient 2/3 deel van de kommissie uit wetenschappelijke medewerkers te bestaan. Door het recente vertrek uit de kommissie van enkele leden van de wetenschappelijke staf is de aanvulling uit deze sector thans noodzakelijk.

Zij, die belangstelling hebben voor het lidmaatschap van deze kommissie, dan wel de aandacht willen vestigen op mogelijke kandidaten, worden verzocht zich in verbanding te stellen met de voorzitter van de kommissie, W.G. v. Arkel (Vijverdal, tst. 2094), of tot de griffier (Hoofdgebouw, tst. 111/122), bij wie ook nadere inlichtingen zijn te verkrijgen.

wie

per 1 januari 1978:

drs. P.C.M. de Jong
drs. D. Willebrand

per 1 februari 1978:

H.C.M. Beesmans
drs. E.M. Bevers
H.H. Bruls

wat

wetenschappelijk medewerker
wetenschappelijk medewerker

medewerker spoelkeuken
wetenschappelijk medewerker
analist

waar

Kapaciteitsgroep Algemene Heelkunde
Kapaciteitsgroep Pathologie

Dienst Civiele Zaken
Kapaciteitsgroep Biochemie
Kapaciteitsgroep Biochemie

DIENST PERSONELE ZAKEN
EN STUDENTENBELANGEN

KOKO • DRUTS

Hieronder vinden jullie de beloofde agenda van door KOKO georganiseerde activiteiten voor de rest van dit cursusjaar onder het mom van een nieuwe lente, een nieuw begin of zoiets.....

- avond met troubadour	februari
- boerderijweekend	3,4,5 maart
- lezing acupunctuur	begin maart
- simultaanséance	maart (zie schaakclub)
- lezing homeopathie	21 maart
- lezing natuurgeneeskunde	6 april
- zeilweekend	mei
- lezing parapsychologie	begin juni

Eventueel in samenwerking met de M.U.S.S. (nu nog M.U.S.S.i.o.) het HALM (Hasselt, Aken, Luik, Maastricht) sprottoernooi.

Introductie (werk?)week voor eerstejaars.

Tot onze spijt zijn nog niet alle activiteiten van een preciese datum voorzien. Jullie krijgen voor deze activiteiten tijdig bericht.

Ondertussen zitten de subverenigingen Koor, schaakclub en fotoklub om actieve leden te springen dus als de jaarlijkse voorjaarsmoehheid voorbij is, kun je je daar alsnog opgeven.

Er wordt op zo kort mogelijke termijn gezorgd voor een piano aangezien hieraan nogal behoefte schijnt te bestaan.

Wisten jullie trouwens dat

- ik ook ontzettend moe ben
- schelvispekkel te drinken is
- er mensen zijn die alleen maar interesse hebben in 2-persoonsmatrassen
- KOKO wel kan zorgen voor goede 1-persoonsmatrassen (voor een zacht prijsje)
- je met handelen meer geld verdient dan met doktertje spelen
- ik me afvraag of dit wel ethisch is.

Alles behalve het beste,

namens het KOKO-bestuur
Maarten van Eerd

SCHAAKKLUB

Op de valreep van het vorig jaar is er een schaakclub van start gegaan onder de hoede van KOKO. Iedereen die een klein beetje of juist heel goed kan schaken is welkom op deze avonden. Voorlopig wordt eens in de twee weken op de dinsdagavond (vanaf 21.00 uur) geschaakt in het bovenzaaltje van het café 'de Knijnspiep' in de Muntstraat. In februari zullen dat de 14e en 28e worden. Mogelijk kan er, bij voldoende belangstelling een schaak cursus georganiseerd worden. Op korte termijn zal de schaakclub een simultaanséance organi-

seren tegen een internationaal grootmeester uit Nederland. Datum en persoon zijn nog niet bekend, maar zullen zo spoedig mogelijk bekend gemaakt worden.

Als je zeker de boot niet wilt missen kun je een briefje schrijven naar Leo Schouten, p/a Kokokamer of via de interne post naar 'schaakclub' (er is een aparte postbak 'schaakclub' in de Kokokamer aanwezig). Dan krijg je bijtijds de informatie toegezonden. Ook van de andere activiteiten van de schaakclub wordt je op de hoogte gehouden. Bij Leo Schouten kun je ook terecht voor eventuele andere inlichtingen over de schaakclub. Nog één verzoek: als je komt s.v.p. schaakbord en schaakspel meenemen, we hebben nog maar een paar schaakspelen.

Leo Schouten, schaakclub.

lichamelijke vorming & sport

Sport voor medewerkers: De O/W-sportdag 1978

Deze wordt dit jaar gehouden op vrijdag 2 juni in Groningen.

Er zal gestreden worden op de volgende onderdelen:

- voetbal - volleybal dames - badminton (dames + heren) - tafeltennis (d + h) - schaken - tennis (d + h) - dammen - bridge.

We vertrekken per touringcar op donderdag 1 juni, overnachten in Groningen en komen in de nacht van vrijdag op zaterdag weer terug in Maastricht. Men hoeft hier geen vrije dagen voor op te nemen.

Via de interne post zullen alle medewerkers uitvoerig geïnformeerd worden. Eventuele vragen kan men richten aan de leden van het organisatie-komitee RL voor de O/W-sportdag:

Gerard v.d. Heyden	tst. 114
Ruud Kruger	tst. 115 (Biomedisch Centrum)
John Langeveld	tst. 157
Dik Spaans	314

Tennis

- In Maastricht is een nieuwe tennisclub opgericht, de L.T.C. Dousberg. Studenten (w.o./h.b.o.) in Maastricht kunnen hiervan lid worden tegen betaling van de juniorencontributie (f 95,-). Er zullen geen beperkingen gelden t.a.v. het bespelen van de banen. E.e.a. kan echter pas doorgaan indien de nieuwe vereniging genoeg tennisbanen krijgt toegewezen.

- Studenten en medewerkers die alsnog in aanmerking willen komen voor het huren van een tennisbaan op het Vijverdalcomplex moeten zo spoedig mogelijk contact opnemen met de sportleider. De banen staan ons ter beschikking op dinsdag en vrijdagavond v.a. 17.00 uur en op de zaterdag (evt. zondag).

Wandelsport

Wie heeft belangstelling voor het lopen van enige afstandsmarsen, evt. als training voor de Vierdaagse?

Na een aanloop van enige marsen van kortere afstand (30 - 50 km) wordt speciaal gedacht aan de Kennedy-mars in Sittard (80 km) en de Nacht van Gulpen (70 km).

Belangstellenden gelieven zich in verbinding te stellen met de sportleider G. van der Heyden, kamer 206, Hoofdgebouw.

Squash

Wie belangstelling heeft voor deze (nieuwe) tak van sport wordt verzocht contact op te nemen met de sportleider.

Wielrennen - fietsen

Het is gebleken dat er bij veel studenten en medewerkers belangstelling bestaat voor deze vorm van "trimmen". Het ligt in de bedoeling om vrij regelmatig trainingsritten en fietstochten te gaan organiseren. Dit zal altijd plaats vinden op een zaterdagochtend.

Zij die ervoor voelen om hieraan mee te doen kunnen zich opgeven bij de sportleider.

E.S.T.D. 1978

De sporten die tijdens dit sporttoernooi voor eerstejaars beoefend zullen worden zijn o.a.:

badminton	dames en heren
basketball	dames en heren
judo	heren
paardrijden	dressuur B-proef
schaken	
tafeltennis	dames en heren
veldvoetbal	
volleybal	dames en heren

De R.L. heeft ingeschreven voor de onderstreepte sporten. Indien er liefhebbers zijn om aan één van bovengenoemde sporten mee te doen, dan dient men zich zo spoedig mogelijk op te geven bij Michel Jacobs (2e jaars) of bij Gerard v.d. Heyden (sportleider).

Enkele gegevens E.S.T.D.: vertrek naar Enschede, woensdag 15 maart + 13.00 u. 16-17 maart wedstrijden. Terug in Maastricht 18 maart, + 01.00 u.

Inschrijfgeld f 22,50 (voor 2 x logies, ontbijt, 2 lunches en 1 diner).
Slaapzak en luchtbed meenemen.
Ook ouderejaars (t/m 3e jaars) kunnen inschrijven.

Badminton:

In de maand december is er een badmintontoernooi gehouden voor studenten en medewerkers.

De uitslagen van dit toernooi:

Enkelspel: 1 Luuk Willems
2 Henk Thijssen
3 Peter Kuypers (1e jaars)
4 Bart Sikkens.

Dubbelspel: 1 Rini Nieuwenboom/Henk Thijssen

2 Dik Slaaf/Bart Sikkens
3 Pim van Arkel/Luuk Willems
4 Peter Kuypers/Maarten Verwijnen.

Al met al een geslaagd toernooi, dat we dit jaar op een wat gunstiger tijdstip willem organiseren.

Gerard vd. Heyden

«volksdansen»

Het is jullie misschien wel bekend, dat hier op de universiteit onlangs een volksdansgroep is opgericht.

Omdat de berichten hierover nogal onduidelijk overgekomen zijn, ligt nu dit artikeltje voor jullie. Het is de bedoeling dat deze groep zich niet alleen beperkt tot hét aanleren van danspassen, maar ook activiteiten erom heen organiseert zoals een avondje volksmuziek.

Het dansprogramma bevat internationale dansen. Danservaring is absoluut niet vereist, dus iedereen kan eraan meedoen; zowel studenten als medewerkers. Dansleiding is aanwezig.

Je enthousiasme kun je kwijt door je op te geven d.m.v. een briefje met naam, adres, tel.nr., eventuele danservaring en de voor jou meest gunstige dag en tijd in de KoKokamer neer te leggen of door *maandag a.s. naar het studielandschap te komen.

Beppie Boode
Marijke Kruithof
René Malherbe
Daniëlle Peet

* Maandag om
17.00

